

23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32,
յ, ն, շ, ո, չ, պ, ջ, ու, ս,

33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42,
վ, տ, ր, ց, լ, փ, ք, լ, օ,

43.

Ֆ.

Իսկ զորոն տասնաւորներուն երկու
կողմը կը գրուի: Իսկնք թէ մէկը աս
խօսքս պիտի իմացնէ թէ «Յորենը
աժընցեր է», ասանկ կը գրէ:

360 260 350 50 240 8, 10, 110 80
ց ո ր ե ն ը ա ժ ը
240 360 50 350, 7
ն ց ե ր է

Գաղղիայի խռովութեան ժամա-
նակը շատը աս կերպս սկսան գործա-
ծել. բայց Ռոպէփիէր որ խռովա-
րարներուն գլխաւորն էր՝ քանի մը
հոգւոյ գլուխը կտրել տուաւ ասոր
համար. որովհետեւ մէկ քանի այս-
պիսի թղթեր լուծելով իմացան որ
իրենց դէմ ալ բաներ կային մէջը:

Իտենադարի ծածկագրութիւն ը-
սուած կերպ մըն ալ կայ որ դատաս-
տանարաններու ու պատերազմներու
մէջ կը գործածուի. ասիկայ գրերուն
նշանակութիւնը փոխելով կը լայ. զոր
օրինակ «գիրը Բ պիտի հասկընաս,
4 գիրը Դ և այլն: Իսոր համար մաս-
նաւոր աղիւսակներ ալ շինուած կան
որ ինչուան բանլիքը չգիտնայ մէկը՝
չկրնար լուծել. բայց մենք աս կեր-
պին դժուար գործածուելու եղածին
համար հոս տեղնիտեղը չենք դներ.
ինչպէս նաև ուրիշ մէկ քանի կեր-
պեր: Իմէնէն ապահովը առաջին
կերպն է որ տեսնողին կասկած ալ
չտար՝ թէ գրուածքին տակը ծածկա-
բանութիւն կայ:

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Մեծ ու հարկաւոր խրատ է որ ամէն գրքի մէջ
կը կարգացուի ու ամէն մարդու բերնէն կը լսուի.
այսինքն թէ Ան բանն որ չես ուզեր քեզի ընէն՝
դունալ ուրիշ մ'ընէր: Աս արդարութեան սկզբ
բունքը մարդուս արտին մէջ այնպէս խորունկ ապա-
ւորուած է որ եթէ ասոր մտիկ ընելու ըլլար՝ մե-
կու մը փնաս չէր ընէր, և աշխարհքիս երեսէն շատ
խռովութիւններ ու կռիւներ կրպակսէին: Անի-
րաւ շահասիրութիւնը շատ անգամ մոռցնել կու-
տայ աս արդարութեան օրէնքը՝ ոչ միայն հասա-
րակ մարդկանց, հապա նաև դատաւորներուն ու
մեծերուն. բայց անիրաւութիւն ու զրկանք քաշող
մէկէն կը լիշէ:

Ատենով խեղճ աղքատին մէկը գրպանին 1 մէջ
մէկ ստակ մը միայն ունի եղեր. փորը կանթեմայ,
կերթայ մէկ ստրկի հաց կառնէ. ցամաք հաց ու-
տէն ալ քիչ մը դժուարը գալով կը տեսնէ որ
պողածախին խանութին առջևը տակաւուր 2 մեղ
կեցած է. բայց ի՞նչ շահ, ստակ չունի որ առնէ
ուտէ: Հեռուանց մեղրին դուխը կանցնի, հացը
կը բրդէ կերկընցնէ դէպ ի մեղրին տակաւուր, միտ-
քովը կը թաթիսէ կը հանէ ու կուտէ. ասանկով հա-
ջը կը լիւնցնէ: Մէյմալ տեսնես՝ պողածախը կու-
ցայ աս մարդը կը բռնէ, «Մեղրիս ստակը տուր»
կըսէ: Աղքատը պատասխան կուտայ թէ «Ես քեզ-
մէ մեղը չեմ առած, ստակ ինչո՞ւ տամ»: Կոխը
կը մեծնայ, կեղծի դատաստանի կերթան: Պողա-
ծախը կըսէ թէ «Աս մարդը մեղրս կերաւ, ստակը
չուզեր վճարել». աղքատն ալ կըսէ թէ «Մի
հաւատար տէր իմ. ես ասոր խանութին առջևը կե-
ցած՝ իմ հացս կերայ»: — «Իրաւ է, կըսէ մէկա-
ը. խանութիս առջևը կեցեր էր, բայց մէկ գիէն
հացը կը կտրէր ու մեղրովը մեղրիս մէջ կը թաթիսէր
կուտէր. աս գիտաւորութեամբ հացը կերաւ ըն-
ցուց»: Դատաւորը դարձաւ ըսաւ աղքատին թէ
«Պէտք է վճարես, վասն զի մեղրին օրհնէնքը կե-
րեր ես»: Հաշիւ ըրին թէ մէկ ստրկի հացով որ-
չափ մեղը կուտուի. չորս ստրկի ըսին. հրամայեց
դատաւորն որ աղքատը չորս ստակ վճարէ. անի-
կայ ալ ձեռքը գրպանը խոթեց հանեց, ու պողա-
ծախին ափին մէջ մէկ, երկու, իրեք, չորս ըսելով
համրեց: «Աս ի՞նչ է, հոս բան չկայ» ըսաւ պղա-
ղածախը. աղքատն ալ պատասխան տուաւ, «Հա-
պա դուն ալ ինծի բան չտուիր ըսաւ. ես ալ քեզի
գրպանիս օրհնէնքը տուի»: Դատաւորը վրայ բե-
րաւ թէ «Իրաւունքը աղքատինն է»:

1 Ճէդ:

2 Փշււ: